

samråd; vi kan konkludere i samråd. Det vil sige, at hvis et flertal i Folketinget vil sætte sig igennem, behøver det ikke at vente, til en forespørgselsdebat har været, så er det nok at holde et samråd og så konkludere i en beretning.

Jeg tror, at debatten i Folketinget bliver bedre af de foreslåede ændringer. Ved de store debatter vil det i fremtiden være sådan, at alle partiernes ordførere har haft ordet før de korte bemærkninger, og det betyder eksempelvis nu, at et parti som Enhedslisten får ordet, havde jeg nær sagt, i de første timer i folketingsdebatten og ikke først en gang sidst på eftermiddagen eller først på aftenen. Det betyder også, at de korte bemærkninger kan stilles til partierne i lyset af, hvad andre partier har sagt. Jeg tror, vi får en langt bedre diskussion på den måde.

Det, at der bliver talt fra salen, er selvfølgelig et eksperiment, men jo et af den type eksperimenter, som vi kan føre tilbage igen, hvis det ikke lige virker hensigtsmæssigt. Jeg synes nu, det er godt, at taleren, når han eller hun har holdt sin tale, bliver konfronteret med spørgsmål og skal svare med det samme. I dag er det jo sådan – det ved jeg da også selv, fra da jeg var minister – at når der er stillet tre spørgsmål, vælger man rimeligt frit imellem spørgsmålene med hensyn til, hvad man egentlig vil svare på, hvorimod det giver en bedre mulighed, hvis der kommer ét spørgsmål og ét svar. Og det betyder også, vil jeg gerne sige, at meget store partier har mulighed for at engagere sig nok så aktivt i debatterne med mange medlemmer. Jeg tror, det skaber en større grad af lighed.

Alt i alt synes vi, at der er tale om et fremskridt i det, der er lagt op til her. Vi hilser da også velkommen, at der bliver en bedre planlægning af folketingsarbejdet. De spørgsmål, der har været rejst omkring afstemningstider og tilrettelæggelse osv., giver os selvfølgelig hele tiden anledning til at overveje, om vi gør det tilstrækkelig godt i Folketinget.

Der er et spørgsmål, vi ikke har fået løst i denne forbindelse, og det er spørgsmålet om høringer. Vi har på det sidste haft to pinagtige debatter i Folketinget om at holde høringer. Vi har haft en meget pinagtig debat om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irakkrigen, hvor et flertal sagde nej til at holde en høring om grundlaget for Danmarks krigsdeltagelse. Det andet emne var nordsøolien, hvor et flertal i Folketinget sagde nej til at holde en høring om de økonomiske konsekvenser af Nordsøaftalen.

Der er for mig to eksempler på, at der her bør indføres en mindretalsbeskyttelse i Folketinget, der gør det muligt, at et større mindretal som f.eks. det, vi nu har i åbne samråd, selvfølgelig kan begære, at der bliver afholdt en høring, hvor eksterne eksperter kan svare på folketingsmedlemmernes spørgsmål i fuld offentlighed. Det er klart, at der skal være nogle grænser med hensyn til økonomi osv. for afholdelse af den slags høringer, men i princippet bør det være en ret for mindretallet at indkalde til høringer. Vi har bedt om at få en oversigt fra andre lande over, hvordan man gør det i disse lande.

Jeg håber også, at vi, selv om vi ikke kom igennem med forslaget om en mere grundig behandling af finansloven, i fremtiden vil bruge de åbne samråd til i de enkelte udvalg virkelig at bore os ned i de enkelte kapitler eller paragraffer under finansloven, sådan at offentligheden på et tidligt tidspunkt får at vide, hvilke prioriteringer de enkelte fagministre har haft, hvilke prioriteringer de enkelte partier har. Det kan selvfølgelig ikke helt erstatte en behandling her i selve Folketingssalen, men det kan være meget velegnet.

I dag er det jo sådan, at vi har en første behandling af finansloven, der handler om alt muligt. Så går den jo, som det hedder, til de direkte forhandlinger i Finansministeriet, og så hører offentligheden først om det, når der er indgået en aftale vedrørende finansloven. Jeg tror, det kunne være godt med et sådant led imellem, og der kan de åbne samråd spille en god rolle.

Kl. 15.35

Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech har fuldstændig ret, når hun siger, at vi skal opprioritere lovarbejdet, herunder også modtagelse af deputationer. Det har jo været en kilde til undren hos os i oppositionen, at regeringsbænken ofte er så sparsomt besat, som tilfældet er, når der kommer deputationer. Det virker jo mærkeligt, når der kommer en deputation, der vil skælde ud over regeringen, at de eneste tilstedeværende medlemmer er medlemmer af oppositionen, som selvfølgelig sidder og nikker ivrigt, når der skældes ud på regeringen, som der er ikke nogen til stede fra.

Jeg tror, at fru Birthe Rønn Hornbech og andre gjorde sig selv og offentligheden en stor tjeneste ved, at man sørgede for, at regeringsrepræsentanterne var til stede og kunne tage dialogen med befolkningen, som kommer ind. Det er jo ikke så meget oppositionen, de vil tale med.